

Ο Γάλλος λόγιος, που αντιμάχεται τη woke κουλτούρα, ήρθε στη χώρα μας για το 59ο Φεστιβάλ Δημήτρια, στη Θεσσαλονίκη, και εντυπωσίασε, γεμίζοντας την αίθουσα του «Ολύμπιον» και προκαλώντας αίσθηση με την άφοβη και χωρίς ορθοπολιτικές φιοριτούρες έκφραση για ζητήματα που τροφοδοτούν διά των αντιπαράθεσων τον αμείλικτο ταυτοτικό πόλεμο που μαίνεται στη Δύση

Πασκάλ Μπρυκνέρ

Πολέμιος της υποκρισίας του δικαιωτισμού

ΝΙΚΟΣ ΧΑΙΔΡΟΓΛΟΥ
hidiroglou@tomanifesto.gr

Λογικό είναι, όταν άνθρωποι αυτής της εμβέλειας επισκέπτονται τη χώρα μας, να ελκύουν την προσοχή και να γεμίζουν αίθουσες προκαλώντας ενίοτε αίσθηση με τα λεγόμενά τους. Σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από την αβεβαιότητα και την ταχύτητα των εξελίξεων, φωνές όπως αυτή του Πασκάλ Μπρυκνέρ μάς βοηθούν να βάλουμε σε τάξη τα πράγματα στο μυαλό μας.

Ο Γάλλος λόγιος, που δεν είναι άγνωστος στην πατρίδα μας καθώς πολλά βιβλία του έχουν μεταφραστεί στα ελληνικά, ήρθε στη χώρα μας για το 59ο Φεστιβάλ Δημήτρια (19η Σεπτεμβρίου-1η Νοεμβρίου) στη Θεσσαλονίκη και εντυπωσίασε. Στο κατάμεστο «Ολύμπιον», το περασμένο Σάββατο, συζητήσαν μαζί του οι σύνεδελοι Γιάννης Κοτσιφός, διευθυντής της ΕΣΗΕΜΘ και του Μορφωτικού Ιδρυμάτος

της και επιμελητής βιβλίων και Βάσω Κουτζίδου, υπεύθυνη του Γραφείου Τύπου του Γαλλικού Ινστιτούτου Θεσσαλονίκης.

Ο Πασκάλ Μπρυκνέρ δεν φοβήθηκε να μιλήσει την Ευρώπη (κάτι που συνήθως δεν κάνουν οι πάσης φύσεως «προοδευτικοί»), αλλά και να τοποθετηθεί για ζητήματα πολιτικά και «αικίμης», που τροφοδοτούν διά των αντιπαράθεσων τον αμείλικτο ταυτοτικό πόλεμο που μαίνεται στη Δύση.

Ο ίδιος ανέδειξε με τα λεγόμενά του τη – φυσιολογική – αμηχανία που αισθάνονται πολλοί Ευρωπαίοι διανοούμενοι για τις «εκθροπραξίες», που υποχρεώνουν πολλούς εξ αυτών να τοποθετηθούν με κάθε τρόπο και να βάλουν έτσι απέναντί τους πολλούς, λέγοντας πως «αυτή η μάχη ταυτοτήτων πάει ουσιαστικά κόντρα σε πολλές κατακτήσεις που έκαναν πολλές χώρες τα προηγούμενα χρόνια». Το αποτέλεσμα των παραπάνω, το ανέφερε με γλαφυρό τρόπο: «Καμιά φορά στον δρόμο με φτύνουν για αυτά που γράφω». Βέβαια, κάποιοι με συγκαίρουν κιόλας, που σαφώς εί-

ναι καλύτερο. Γενικά στη Γαλλία αυτήν τη στιγμή υπάρχει ένα φονταμενταλιστικό περιβάλλον και πρέπει κάποιος να είναι πολύ προσεκτικός για το τι γράφει».

Υπενθυμίζουμε πως σε συνέντευξη που παραχώρησε τον περασμένο Ιούλιο, στο newmoney, ο Γάλλος λόγιος και πολέμιος της woke κουλτούρας είχε τονίσει ότι «αν προσπαθείς να ικανοποιήσεις όλες τις κατηγορίες ανθρώπων, κινδυνεύεις στο τέλος να τις δυσαρεστήσεις όλες». Και, αναφερόμενος στην τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων που τόσο θόρυβο προκάλεσε, είπε αναδεικνύοντας την περιρρέουσα υποκρισία πως «μπορούμε λοιπόν να κοροϊδεύουμε τον χριστιανισμό παρωδώντας τον Μυστικό Δείπνο, αλλά οι αγαπητοί μας παραβάτες δεν θα τολμούσαν ποτέ να γελάσουν με το Ισλάμ και τον Προφήτη γιατί τότε θα κινδύνευαν να τους κόψουν τον λαϊμό».

Ευρώπη κατά Ευρώπης

Όσον αφορά την πόλωση, είπε, όπως διαβάζουμε στο ρεπορτάζ της εφημερίδας

«Μακεδονία», ότι «υπάρχει ένα παράδοξο που χαρακτηρίζει την κουλτούρα της Δυτικής Ευρώπης. Αντί να στραφούμε ενάντια στον εκθρό, έχουμε την τάση να στρεφόμεσθε απέναντι στον ίδιο μας τον εαυτό». Α γεια σου! Και είπε επίσης πως «η Ελλάδα μετά από αιώνες οθωμανικής κατάκτησης κατάφερε να παραμείνει όρθια, σε αυτό σαφώς βοήθησε και η πίστη και εντέλει κατάφερε να αναστηθεί».

Σημαντικό είναι το ότι καταφέρθηκε με τον τρόπο του κατά του δικαιωτισμού και της υποκρισίας του, επισημαινοντας πως «ο αντισημιτισμός που ξέσπασε παγκοσμίως χρησιμοποιείται για να εξυπηρετήσει άλλες ατζέντες και ότι τους Παλαιστίνιους». Σε άρθρο του που δημοσιεύθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2024 στο αμερικανικό «αστικό» περιοδικό «City Journal», ο Πασκάλ Μπρυκνέρ τονίζει ότι «αυτός ο φιλοπαλαιστινιακός ακτιβισμός είχε το προηγούμενο του στον 20ό αιώνα, όταν η άκρα Αριστερά –έχοντας χάσει την ΕΣΣΔ, την εργατική τάξη και την Κίνα– ασπάστηκε για πρώτη φορά την ειδωλολατρία του Ισλάμ... Το ριζοσπαστικό Ισλάμ έχει γίνει η τελευταία μεγάλη αριστερή πολιτική αφήγηση, αντικαθιστώντας τον κομμουνισμό και τον «τριτοκοσμισμό»... Ο Παλαιστίνιος είναι ο τελευταίος φυσικός μας άγριος, αθώος ακόμη και όταν σκοτώνει ή σφάζει. Δικαιολογούμε την τρομοκρατία του λόγω της «απελπισίας» του».

Το χαρακτηριστικό του Γάλλου διανοούμενου είναι γενικότερα η άφοβη –και η χωρίς ορθοπολιτικές φιοριτούρες– έκφραση: «Οι Ευρωπαίοι δεν είναι κόντρα στους μετανάστες γενικά, αλλά στην παράνομη μετανάστευση συγκεκριμένα. Θέλουν να ελέγχουν τα σύνορά τους και αυτό δεν μπορεί να ερμηνευτεί σαν ρατσισμός σε καμία περίπτωση», τόνισε, λέγοντας παράλληλα ότι «αυτήν τη στιγμή η ακροδεξιά στη Γαλλία είναι ένα κόμμα διαμαρτυρίας και τίποτα περισσότερο».

Πλούσια βιβλιογραφία

Εξαιρετικό ενδιαφέρον έχει το βιβλίο του Πασκάλ Μπρυκνέρ –ο οποίος δεν κρύβει την αντίθεσή του στη νέα ρητορική που έχει υιοθετήσει η Αριστερά– «Ενας σχεδόν τέλειος ένοχος», που κυκλοφόρησε προ διετίας από τις εκδόσεις Πατάκι. Από τον ίδιο εκδότη έχουν κυκλοφορήσει και τα βιβλία του Γάλλου λόγιου «Ενας χρόνος και μια μέρα» (μυθιστόρημα) και «Το παράδοξο του έρωτα» το 2020, «Η σοφία του χρήματος» και «Ενας καλός γιος» το 2019, το «Κουτί με τα φιλάκια» το 2018, «Τα μαύρα φεγγάρια του έρωτα» το 2017 και «Ο γάμος από έρωτα έχει αποτύχει» το 2012. Επίσης, έχουν κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις Αστάρτη τα βιβλία του «Το μέγαρο των χαστουκιών» το 1986, «Ποιος από τους δύο επινόησε τον άλλο» το 1988, «Η μελαγχολική δημοκρατία» το 1990, «Το θείο βρέφος» το 1992, «Ο πειρασμός της αθωότητας» το 1995, «Η νέα ερωτική αναρχία» και «Οι κλέφτες της ομορφιάς» το 1998, «Η αένα ευφορία» το 2001, «Η μιζέρια του πλούτου» το 2002, «Βοήθεια ο Αι-Βασίλης ξανάφεται!» το 2004, «Ο άγιος ζυγκολό» το 2005 και «Η τυραννία της μεταμέλειας» το 2007.